

CONTES PER A REFLEXIONAR



LES MARGARIDES

Expliquen que una tarda un rei que estimava les flors i les plantes, en tornar d'un llarg viatge, va decidir caminar una mica pel seu jardí. Recordava que havia deixat instruccions precises als jardiniers per a la cura de cada planta. No obstant això, va descobrir amb tristesa que els seus arbres, arbustos i flors, molts dels quals havia plantat ell mateix amb molt d'esforç, s'estaven morint.

Angoixat, els va demanar què passava.

El Roure li va dir que es moria perquè no podia ser tant alt com el Pi.

El Pi agonitzava lamentant-se de no donar raïms com la parra.

A la pèrgola, **la Parra** es moria de ràbia perquè no podia florir com la Rosa, mentre que **la Rosa** plorava per no poder ser forta com el Roure.

També el rei va notar que tenia ganes de plorar.

Aleshores, en el racó més llunyà del jardí, va veure un munt de flors que creixien, de tots colors i desbordant de salut i energia.

El rei s'hi va acostar i va trobar les margarides florint més fresques que mai. El rei els va preguntar:

- *Com és que creixeu tan saludables, allunyades de la font i ben segur ben oblidades de les atencions dels meus jardiniers?*

I les flors van respondre:

- *Qui sap! Nosaltres sempre hem suposat que quan ens vas plantar volies que fóssim margarides. Si haguessis volgut un Roure o una Rosa, aquí hi hauries plantat un Roure o un Roser. En aquell moment vam saber que la nostra manera d'agrair-te la vida era ser les millors margarides que poguéssim arribar a ser... I això és el que hem fet.*

Jorge Bucai

Reflexió: Jorge Bucai ens alerta d'aquesta societat que pretén mostrar-nos uns models acceptats com a ideals, i que provoca que moltes persones acabin vivint en l'esforç de ser el que no són, fent gran part del dia una cosa de la qual no gaudeixen ni desitgen fer.

Som aquí per enriquir amb la nostra manera de ser el món en el qual hem nascut. Hem de procurar no ser covards, no deixar-nos dominar ni manipular pels més forts i pels més convincents; Cal que defensem amb energia allò que creiem i que volem, no vulguem ser el Roure o la Rosa, perquè vivint sempre pendents del què són els ALTRES mai arribarem a ser plenament feliços. Vulguem ser simplement nosaltres mateixos.

L' AIGUADER

Un carregador d'aigua de l'Índia tenia dos grans gerres que penjaven als extrems d'un pal i que portava damunt de les seves espatlles. Una de les gerres tenia diverses esquerdes, per on perdia lentament part del seu contingut, mentre que l'altra era perfecta i per això conservava tota l'aigua fins al final del llarg camí a peu, des del rierol fins a la casa de l'aiguader, però quan arribaven, la gerra trencada només tenia la meitat de l'aigua.

Durant dos anys complets això va ser diàriament així, per descomptat la gerra sana estava molt orgullosa dels seus èxits, perquè es sabia perfecta per als fins per als que va ser creada. Però la pobra gerra esquerdada estava molt avergonyida de la seva imperfecció i se sentia miserable perquè només podia fer la meitat de tot el que se suposava que era la seva obligació.

Llavors, la gerra trencada li va parlar a l'aiguader dient-li:

- *Estic avergonyida i em vull disculpar amb tu perquè a causa de les meves esquerdes només pots aprofitar la meitat de la meva càrrega i només obtens la meitat del valor que hauries de rebre.*

L'aiguader, li va dir compassivament:

- *Quan tornem a casa vull que miris les bellíssimes flors que creixen al llarg del camí.*

Així ho va fer la gerra. I en efecte va veure moltíssimes flors precioses al llarg del camí, però, a pesar de tot se sentia afligida perquè al final, només quedava dins de si la meitat de l'aigua que havia de portar.

L'aiguader llavors li va dir:

- *T'has adonat que les flors només creixen en el teu costat del camí? Sempre he sabut de les teves esquerdes i vaig voler treure el costat positiu d'això. Vaig sembrar llavors de flors a tot el camí per on vas i tots els dies les has regat; i durant dos anys jo he pogut collir aquestes flors per a decorar la meua llar. Si no fossis exactament com ets, no hagués estat possible crear aquesta bellesa.*



Reflexió: Cada un de nosaltres té esquerdes... Tots som en algun aspecte com aquesta gerra esquerdada, però hem de tenir present que sempre existirà la possibilitat d'aprofitar les nostres pròpies "limitacions" perquè, en comptes de patir-les, aconseguim traure d'elles el millor profit.

Pilar Pous Altafaja

SANTA MARIA

MISSES

Dilluns 7, a les 9: família Font Casas. **Dimarts 8**, a les 9: Xavier Valls Mas; Leandre Martínez i Carme Espinet. **Dimecres 9**, a les 9: família Sala Jaumira. **Dijous 10**, a les 9: família Font Casas. **Dिवendres 11**, a les 10: família Arisa

Faja i Arisa Roura; germanes Dolors i Maria Suriñach Font. **Disabte 12**, a les 20: família Ferrer Puigneró; Antoni Soler Puigferrer. **Diumenge 13**, a les 12: família Prat Jordà; Josep March i família; Josep Castells Baulenas; esposos Jaume Suriñach i Margarida Aguil·lar. A les 6 de la tarda missa d'acció de gràcies.

COL·LECTES DEL MES D'AGOST

Dia 2: 174,84. Dia 9: 138,99. Dies 15 i 16: 498,26. Dia 23: 138,35. Dia 30: 132,08. A la caixeta de Càritas i donatius: 893,80.

GRÀCIA

MISSES

Dissabte 12, a les 19: esposos Espinet Prades; Josep Parés Carbonell (4rt. aniv.). **Diumenge 13**, a les 11: esposos Vicens i Montserrat; Josep Prat Jordà; esposos Lluís Bagaria i Rosa Puigvila; Mercè Sala (11è aniv); Josefa Leiva.

COL·LECTES DEL MES D'AGOST

Dia 2: 237,11. Dia 9: 124,81. Dies 15 i 16: 135,51. Dia 23: 102,41. Dia 30: 120,44.

SANT PAU

MISSES

Dilluns 7, a les 19: donants. **Dimarts 8**, a les 19: donants. **Dimecres 9**, a les 19. **Dijous 10**, a les 19: donants. **Divendres 11**, a les 19: donants. **Dissabte 12**, a les 18: **Diumenge 13**, a les 10.

COL·LECTES DEL MES D'AGOST

Dia 2:103,98. Dia 9: Col·lecta i Full: 100,75. Dies 15 i 16: Col·lecta i Full: 144,55. Dia 23: 102,41.

Dia 30: 109,12 . Donatius per Càritas: 292,27.

EXÈQUIES

Maria Teresa Tarrés Canudas (97 anys) C/ Sant Jaume, 16.

Joan Ramon Pérez Tort (57 anys) C/ Rossell, 9.

Anna Sanglas Tió (96 anys) C/ Vilamirosa, 65 (morí l'11 d'abril).

Ramona Subiranas Callís (88 anys) C/ Santiago Rusiñol, 7.

MISSA D'ACCIÓ DE GRÀCIES

El proper diumenge dia 13 de setembre farà 50 anys que vaig ser ordenat sacerdot. No són moments de grans festes ni celebracions, però crec que n'he de donar gràcies a Déu juntament amb els que faig comunitat ara, aquí a Manlleu, després de 50 anys.

Per tant, el **diumenge dia 13** ho celebrarem a la parròquia de Santa Maria d'aquesta manera: **No hi haurà missa a les 10 del matí**. A les 12 missa amb primeres comunions i a les 6 de la tarda **missa d'acció de gràcies**.

Doncs, amb els que bonament vulgueu venir celebrarem aquesta Eucaristia d'acció de gràcies a les 6 de la tarda.

Joan Serrabassa